

Αριθμός απόφασης: 766 /2024

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑ [REDACTED]

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Βιτσεντζάκη Ελένη και από την Γραμματέα Ζαχαρένια Φανουργιάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Απριλίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: νομικό πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία "Όργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών δικαιωμάτων Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ-ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», και με διακριτικό τίτλο "ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ" που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Χ. Σαμπάγ-Σ. Χούρι αρ.3, με Α.Φ.Μ. 999538617, νομίμως εκπροσωπούμενο, το οποίο δυνάμει του από 20-11-2023 εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας κατ' άρθρο 96 επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το από 17-10-2022 απόσπασμα του από 14-10-2022 πρακτικού του Διοικητικού συμβουλίου εκπροσωπήθηκε στην παρούσα δίκη από την πληρεξούσια δικηγόρο του η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, χωρίς να παρασταθεί στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: [REDACTED] του [REDACTED] με Α.Φ.Μ. [REDACTED] ΔΟΥ Ηρακλείου, ιδιοκτήτη της ατομικής επιχείρησης-μπαρ με το διακριτικό τίτλο «[REDACTED]», που εδρεύει στα [REDACTED] ο οποίος δυνάμει του με κωδικό sQ08BD7Ef4yM3chB4-akaQ εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας κατ' άρθρο 96 επ. ΚΠολΔ εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του [REDACTED], ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, χωρίς να παρασταθεί στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης.

Το ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 29-6-2023 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑ [REDACTED] και μετά το πέρας των

προθεσμιών που προβλέπουν τα άρθρα 237 και 238 ΚΠολΔ, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το Ν. 4335/2015, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο κι έχει εγγραφεί στο πινάκιο με πρωτοβουλία του αρμόδιου Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου κατ' άρθρο 237 παρ.4 εδ. ε' ΚΠολΔ.

Κατά την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, η υπόθεση συζητήθηκε χωρίς την παρουσία των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς τα οπτικοακουστικά έργα....» (ΑΠ 114/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 350/2012 ΔΙΜΕΕ 2012. 363). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να

καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

II. Περαιτέρω, είναι δυνατόν ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζεται συγγενικά δικαιώματα με σκοπό την είσπραξη της εκ του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής, όχι μόνο Ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτόν οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό της διαχείρισης τους στην Ελλάδα και οι τελευταίοι αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική αμοιβή και για τους αλλοδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι τους αλλοδαπούς εκτελεστές, μουσικούς, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πλέον όμως αυτού, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην

ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον ως άνω Ν. 2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή την μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 του Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως το φωνογράφημα αυτό, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, στην παραπάνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας (ΕφΘεσ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010. 997, ΕφΘεσ 2187/2008, ΜΠρΚεφ 3/2014, ΜΠρΘεσ 25197/2008, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

III. Συναφώς, κατά το άρθρο 65§1 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί

να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματος του, την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον. Κατά την §2 του ίδιου άρθρου, όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά το νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, σε περίπτωση προσβολής παρέχεται στο δημιουργό ή στο δικαιούχο συγγενικού δικαιώματος αξίωση για αναγνώριση του δικαιώματος, ενώ σε περίπτωση παράνομης υπαίτιας προσβολής δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη. Προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας πάνω στο έργο, είναι κάθε πράξη, που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές) του δημιουργού, εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του δημιουργού ή χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής, όπως συναίνεσης του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός κ.λπ. (ΕφΑΘ 6234/2007 ΕΛΛΔνη 2008,589). Επομένως, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 65§2 του Ν. 2121/1993 σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 57, 58, 297, 298 και 914 ΑΚ, κάθε πράξη που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελείται από τον δικαιούχο ή με στην συναίνεση του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, οπότε συντρέχόντων και των λοιπών ουσιαστικών όρων του άρθρου 914 ΑΚ, όπως η υπαιτιότητα, η ύπαρξη ζημίας και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ παρανόμου πράξης και ζημίας, γεννιέται αξίωση προς αποζημίωση (ΑΠ 649/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1030/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 872/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 919/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

IV. Ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 αυτού καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή

την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και, όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτού μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (Μ. - Θ. Μαρίνου, Πνευματική ιδιοκτησία, β' έκδοση, αριθ. 750-751, σελ. 379, ΕφΑθ 4507/2014, αδημ.). Από τη διάταξη όμως αυτή και από την περιεχόμενη φράση «όλων των έργων, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και μάλιστα ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) πνευματικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν, και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι, ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα όλων των διατάξεων του Ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από τον νόμο αμοιβών. Συνεπώς, το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά. Επομένως, αρκεί για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η αναφορά ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων ημεδαπών ή αλλοδαπών και του έργου αυτού και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, ούτε απαιτείται η διευκρίνιση της επιμέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τους αλλοδαπούς δικαιούχους για τους οποίους αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του β' εδαφίου του προαναφερόμενου άρθρου οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο

όνομα, χωρίς να χρειάζεται να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους.

V. Περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Ν. 2121/1993 (αστικές κυρώσεις), ορίζεται ότι σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον (παρ. 1), ότι όποιος προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, η δε αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατά κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (παρ. 2) και ότι αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται η υπαιτιότητα του υποχρέου, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει, είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου του συγγενικού δικαιώματος χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή (παρ. 3). Οι προβλεπόμενες από το ως άνω άρθρο του Ν. 2121/1993 κυρώσεις, έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις του ΑΚ, οι οποίες μόνο συμπληρωματικά θα τύχουν εφαρμογής (Δ.Σκούρτης, Κυρώσεις για την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ΕΛΔ 35, 981 επ. και ειδικότερα σελ. 982, ΕφΑθ 1567/2014 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 8263/2007 ΔΕΕ 2008,1115, ΕφΑθ 9040/2000 ΕΛΔ 43, 215, ΕφΑθ 1388/2000 ΕΛΔ 41, 1408). Ειδικότερα, η πρώτη παράγραφος του άρθρου 60 ενσωματώνει τις αξιώσεις του άρθρου 60 του ΑΚ και 70 του ΚΠολΔ, το οποίο ισχύει (το άρθρο 60) ισχύει πλέον μόνο συμπληρωματικά όσον αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ.1, το εδάφιο α' της παρ.2 ενσωματώνει την αξίωση του άρθρου 914 ΑΚ και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57, 59, 60 και 932 του ΑΚ και προϋποθέτει υπαιτιότητα, παράνομη συμπεριφορά και ζημία (θετική και αποθετική) και η παρ. 3 α' αυτού καθιερώνει στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας την αξίωση απόδοσης του αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθρο 904 ΑΚ), δηλαδή την αποκατάσταση της

ζημίας χωρίς υπαιτιότητα του υποχρέου ή και παρά την επελθούσα παραγραφή της αξίωσης αποζημίωσης (Δ. Σκούρτης, ό.π., σελ. 988-989). Η κατά τα άνω αξίωση της απόδοσης του αδικαιολογήτου πλουτισμού, επιτρέπεται να σωρευθεί επικουρικά με την κατά την παρ. 2 αξίωση αποζημίωσης, δηλαδή για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής. Από την έναρξη της διατυπώσεως της τρίτης παραγράφου του άρθρου 65 του Ν. 2121/1993 («αντί για αποζημίωση...») συνάγεται ότι, οι σε αυτήν αναφερόμενες εναλλακτικές δυνατότητες του δημιουργού ή του δικαιούχου συγγενικού δικαιώματος, ήτοι η αναζήτηση του αδικαιολογήτου πλουτισμού και του αποκομισθέντος κέρδους του υποχρέου, δεν τελούν σε σχέση ουσιαστικής επικουρικότητας με την αξίωση αποζημίωσης της δεύτερης παραγράφου του ίδιου άρθρου (Α. Βαλτούδη, Αποζημίωση και αδικαιολόγητος πλουτισμός στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, Χρ ΙΔ 2009, 203, 211-212, αρ. 32, κατά τον οποίο, πάντως, η περ. β' της παρ. 3 του άρθρου 65 Ν. 2121/1993 δεν ρυθμίζει αξίωση μη γνήσιας διοίκησης αλλοτρίων, αλλά μία ειδικά ρυθμισμένη αξίωση αδικαιολογήτου πλουτισμού). Πρόκειται για διαζευκτική ή εκλεκτική συρροή δικαιωμάτων (πρβλ. ΑΠ 963/2006 ΕΛΔ 50, 152, με την οποία κρίθηκε ότι η παραπάνω διατύπωση του άρθρου 65 παρ. 3 του Ν. 2121/1993 οριοθετεί τη σχέση διάζευξης μόνο όσον αφορά την αξίωση αποζημίωσης και συνεπώς επιτρέπεται η παράλληλη άσκηση της αξίωσης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης με εκείνη της καταβολής του αποκομισθέντος κέρδους), επί της οποίας εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις των άρθρων 306 και 307 του ΑΚ (ΑΠ 804/2008 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΑθ 3694/2009 ΕΛΔ 50, 1510, ΕφΑθ 3545/2005 ΔΕΕ 2006, 57). Έτσι ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος δύναται να επιλέξει μόνο μια εκ των τριών διαζευκτικώς συρρεουσών αξιώσεων (αποζημίωσης- πλουτισμού- κέρδους). Μετά την επιλογή του, δεν δικαιούται να ασκήσει ταυτόχρονα ή διαδοχικά άλλη αξίωση (Γ. Μπαλή, Γενικά αρχαί του αστικού δικαίου, 1961, 8η έκδ., σελ. 372-373, παρ. 139 αρ. 2, πρβλ. ως προς τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 Ν. 1733/1987, Κ. Λυμπερόπουλο, Το δίκαιο των εφευρέσεων, 2010, σελ. 208-209, Γ. Πάνου, Η επιδίκαση ποσού ανάλογου προς το τίμημα άδειας εκμετάλλευσης ως αποζημίωση για την προσβολή άυλου αγαθού, ΔΕΕ 1999, 1109, 1111, χωρίς, πάντως, αναφορά στην ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων

των άρθρων 306 και 307 του ΑΚ, ΑΠ 804/2008 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΑΘ 3694/2009 ΕΛΔ 50, 1510). Ωστόσο, επιτρέπεται η σώρευση αξιώσεως αποζημίωσης και αξιώσεως αποδόσεως αδικαιολογήτου πλουτισμού (βλ. κατ' άρθρο Ερμηνεία του Ν.2121/1993 των Λ. Κοτσιρή- Ε. Σταματούδη, σελ. 1088).

Με την υπό κρίση αγωγή, το ενάγων εκθέτει ότι είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει σχετικοί δικαιούχοι, καθώς και κληρονόμοι αυτών. Ότι τα μέλη του τού έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητάς του οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ότι επιπλέον, έχει καταστεί μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από τον ίδιο δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο καθορισθέν αμοιβολόγιό του, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Π.Ι. και έχει αναρτηθεί στις ιστοσελίδες του ενάγοντος και του Ο.Π.Ι. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη

λειτουργίας εποχιακής λειτουργίας επιχειρήσεως εστιατορίου υπό τον διακριτικό τίτλο «» με εμβαδόν περίπου 250 τ.μ. που βρίσκεται στα Ηρακλείου, αν και προβαίνει συστηματικά από 1-5-2018 τουλάχιστον σε δημόσια παρουσίαση μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα δικαιούχων, προσφέροντας ψυχαγωγία στους πελάτες του με τη χρήση φυσικού προσώπου (Disc-Jockey), εντούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική έγγραφη άδεια προς τούτο. Ότι συγκεκριμένα στις 14-6-2022 ημέρα Τρίτη και μεταξύ των ωρών 00.00' και 01.00' πμ., με γνώση και δόλο προέβη σε εμπορική χρήση του εκπροσωπούμενου από αυτόν ρεπερτορίου, ήτοι εκτέλεσε δημόσια χωρίς την έγγραφη άδεια του τα αναφερόμενα στην αγωγή δειγματοληπτικά αναφερόμενα, μουσικά έργα. Ότι προηγουμένως είχε οχλήσει τον εναγόμενο επανειλημμένως, προκειμένου να τον ενημερώσει για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής καθώς και της καταβολής της οφειλόμενης για την επίδικη χρήση των μουσικών έργων αμοιβή, πλην όμως ο τελευταίος ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα την εν γνώσει του παράνομη, υπαίτια και άνευ αδείας δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ίδιο μουσικών έργων καθ' όλη τη διάρκεια του επίδικου χρονικού διαστήματος. Ότι η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή για την προπεριγραφείσα εκμετάλλευση των άνω δικαιωμάτων κατά τον κρίσιμο χρόνο της προσβολής τους ταυτίζεται με αυτήν του κατά τον χρόνο εκείνο νόμιμα δημοσιευθέντος αμοιβολογίου του, καθώς είχε αποτελέσει τη βάση κατάρτισης αδειών χρήσης του προστατευόμενου από αυτόν ρεπερτορίου με ικανό αριθμό χρηστών. Ότι η εν λόγω αμοιβή για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος είχε υπολογιστεί σε ορισμένο μηνιαίο ποσό λόγω της πρακτικής δυσχέρειας να υπολογιστεί σε ορισμένο ποσοστό επί των εσόδων ή των εξόδων τους και των δυσανάλογα υψηλών εξόδων που απαιτούνταν σε σχέση με την εισπραχθησόμενη αμοιβή για τέτοιο υπολογισμό και έλεγχο. Ότι ως εκ τούτου, εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από τον αυτόν δικαιωμάτων, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που θα κατέβαλε για το είδος της εκμεταλλεύσεως, εάν είχε λάβει την άδεια του για τη χρήση και την εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου και δη

βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου, και η οποία (αμοιβή) καθορίζεται ως εξής: α) για το έτος 2018, και για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των 1.435,92 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (193 ευρώ μηνιαίως χ 6 μήνες λειτουργίας = 1.158 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 277,92 ευρώ), β) για το έτος 2019 και για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των 1.435,92 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (193 ευρώ μηνιαίως χ 6 μήνες λειτουργίας = 1.158 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 277,92 ευρώ), γ) για το έτος 2020, και για τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των 957,28 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (193 ευρώ μηνιαίως χ 4 μήνες λειτουργίας = 772 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 185,28 ευρώ), δ) για το έτος 2021 και για τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των 957,28 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (193 ευρώ μηνιαίως χ 4 μήνες λειτουργίας = 772 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 185,28 ευρώ), ε) για το έτος 2022, και για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των 1.532,64 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (206 ευρώ μηνιαίως χ 6 μήνες λειτουργίας = 1.236 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 296,64 ευρώ), ήτοι συνολικά ως αποζημίωση το διπλάσιο της ανωτέρω αμοιβής και συγκεκριμένα το συνολικό ποσό των 12.638,08 ευρώ, κατά την ειδικότερα αναφερόμενη ανάλυση που λαμβάνει χώρα στο δικόγραφο αυτής, καθώς και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη καθώς έχει θιγεί η φήμη και η πίστη του, όπως εκτίθεται. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει ως αποζημίωση το συνολικό ποσό των 12.638,08 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 720 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 16.358,08 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή του. Ότι, άλλως και όλως επικουρικώς και σε περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της υπό κρίση αγωγής, θα πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλλει το συνολικό ποσό των 6.319,04

ευρώ, που αντιστοιχεί στο ύψος της αμοιβής που δικαιούται αυτός να λάβει για τη δημόσια εκτέλεση του προστατευόμενου ρεπερτορίου του για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021 και 2022, κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθώς κατέστη πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία, ο δε πλουτισμός σώζεται μέχρι σήμερα στην περιουσία του. Τέλος, ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην πληρωμή της δικαστικής του δαπάνης συνολικού ποσού 600 ευρώ.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι υλικά και τοπικά αρμόδιο να τη δικάσει κατά την τακτική διαδικασία (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 1, 22 ΚΠολΔ) ενώ επιπλέον, για το παραδεκτό της συζήτησής της προσκομίστηκε η από 20-6-2023 έγγραφη ενημέρωση του ενάγοντος για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (σχετικό υπ' αριθμ. 7) κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 65 του Ν. 4647/2019 (ΦΕΚ Α' 204/16.12.2019), παρά τα αντιθέτως ισχυριζόμενα από τον εναγόμενο. Περαιτέρω, είναι ορισμένη απορριπτόμενης της σχετικής ενστάσεως του εναγομένου περί απαραδέκτου της αγωγής, λόγω αοριστίας και έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης, καθώς περιέχονται σε αυτήν όλα τα στοιχεία που ο νόμος κατ' αρθ. 216 ΚΠολΔ απαιτεί για τη θεμελίωση, τόσο της αξίωσης της (παράνομη και υπαίτια προσβολή, αιτιώδης με την προσβολή ύπαρξη ζημίας, ύψος συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής για τον προσδιορισμό της αιτούμενης αποζημίωσης), όσο και της ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος, ήτοι τα τεκμήρια που θεσπίζονται κατ' αρθ. 7 Ν. 4481/2017 περί ενεργητικής και παθητικής νομιμοποίησης των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, με τα οποία ορίζεται ότι αρκεί για τη θεμελίωση και απόδειξη της ενεργητικής νομιμοποίησης και της αρμοδιότητάς τους, να διαχειρίζονται τα δικαιώματα, όσων δημιουργών δηλώνουν εγγράφως ότι τους έχουν μεταβιβάσει τη σχετική εξουσία, δίχως να απαιτείται περαιτέρω αναφορά ή απόδειξη άλλης μεταξύ τους συμφωνίας, αλλά και το αποδεικτικό τεκμήριο που προβλέπει την ενδεικτική (δειγματοληπτική) αναφορά των έργων που εκτελέστηκαν δημόσια χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή αμοιβής, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο IV νομική

σκέψη της παρούσας. Επιπλέον, στην επίδικη αγωγή αναφέρεται, ρητώς, ότι το ενάγον διαχειρίζεται όλα τα έργα των μελών που έχει εγγράφως αναφέρει και για τα οποία ζητεί δικαστική προστασία, όπως και ότι αυτά (τα μέλη) συνδέονται με τον οργανισμό με ενεργή σύμβαση αναθέσεως κατά τον χρόνο επιδιώξεως της αμοιβής για έκαστη χρήση, με αποτέλεσμα και ως προς αυτό να είναι επαρκώς ορισμένη. Ακολούθως, η κρινόμενη αγωγή είναι νόμιμη, τόσο κατά την κύρια, όσο και κατά την επικουρική της βάση περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, η οποία σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ) υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση της απόρριψης της κύριας βάσης αυτής, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 6, 12 παρ. 1, 13 παρ. 2 και 3, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1, 63B, 65 παρ. 2 και 3 του ν. 2121/1993, 7 παρ. 1 – 3, 12 παρ. 1^α του ν. 4481/2017, 297, 299, 330, 346 ΑΚ, συμπληρωματικά στα άρθρα 914 επ., 932, 904 ΑΚ, 176, 189 παρ. 1, 191, 907, 908 παρ. 1 εδ.γ και δ' ΚΠολΔ, πλην του μέρους εκείνης που συμπεριλαμβάνει Φ.Π.Α. ποσοστού 24% στον υπολογισμό των αιτούμενων ποσών, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο. Και τούτο διότι, αντικείμενο της αξίωσης κατά την κύρια βάση της αγωγής δεν είναι η αμοιβή για την παραχώρηση άδειας χρήσης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των προστατευόμενων από αυτόν έργων σε χρήστη δυνάμει σχετικής σύμβασης, η οποία πράγματι επιβαρύνεται με Φ.Π.Α., καθόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσίας έναντι οικονομικού ανταλλάγματος δυνάμει ορισμένης έννομης σχέσης, δηλαδή από επαχθή αιτία κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 8 παρ. 1^α και 3 του ν. 2859/2000 «Κώδικας Φ.Π.Α.», αλλά η αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση έργων πνευματικής ιδιοκτησίας λόγω έλλειψης σχετικής άδειας, για τον υπολογισμό του ελάχιστου ορίου της οποίας η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή τίθεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 διαζευκτικά με την νόμιμη αμοιβή ως βάση αναφοράς, νοούμενης ως τέτοιας της αξίας της, χωρίς Φ.Π.Α., προϋπόθεση για την επιβολή του οποίου κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις του «Κώδικα Φ.Π.Α.» αποτελεί η συναλλαγή μεταξύ των μερών που στην προκειμένη περίπτωση προδήλως απουσιάζει (ad hoc ΕιρΑθ 632/2024 αδημ., σχετ. ΕφΘεσσ 690/2018 στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι. <https://opi.gr/vivliothiki/nomologia/politika-dikastiria>). Το ίδιο ισχύει και για την

αξίωση κατά την επικουρική βάση της με αντικείμενο την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού από την αυθαίρετη εκμετάλλευση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που συνίσταται στην αξία της εν λόγω εκμετάλλευσης και κατά τα αγωγικώς εκτιθέμενα ισούται με την αμοιβή του αμοιβολογίου του ενάγοντος, αφού ούτε στην περίπτωση αυτή υφίσταται συναλλαγή μεταξύ των μερών. Πρέπει, συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το υπ' αρ. (e-παράβολο με σχετική απόδειξη αποπληρωμής).

Από το σύνολο του προσκομιζομένου από τους διαδίκους αποδεικτικού υλικού, ήτοι από την υπ' αριθμ. ΔΣΗ_ΕΒ_0017371-2023/ ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα απόδειξης που δόθηκε νομότυπα ενώπιον της δικηγόρου Αθηνών και ελήφθη με πρωτοβουλία του ενάγοντος κατόπιν νομίμου κλητεύσεως του εναγομένου, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 50073Δ/10-7-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου από την υπ' αριθμ. 18588/12-12-2023 ένορκη βεβαίωση του μαρτύρα ανταπόδειξης () που ελήφθη με πρωτοβουλία του εναγόμενου, κατόπιν νομίμου κλητεύσεως του ενάγοντος, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 512/6-12-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Ιωάννη Παπανδρέου, από το περιεχόμενο όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που οι διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται, μεταξύ των οποίων οι προσκομισθείσες μετ' επικλήσεως από τον ενάγοντα και εναγόμενο φωτογραφίες των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (άρθρα 444 § 1 περ. γ, 448 § 2 και 457 § 4 ΚΠολΔ, όπως η πρώτη των διατάξεων αυτών αντικαταστάθηκε με το άρθρο 40 § 1 του Ν. 3994/2011), είτε για να ληφθούν υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε ως δικαστικά τεκμήρια, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς όμως κάποιο από αυτά να παραλειφθεί για την κατ' ουσίαν διάγνωση της διαφοράς, και από τις ομολογίες των διαδίκων κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το ενάγον, βάσει της υπ' αριθμ. 2170/2003

Απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ β'323/18.03.2003), που προσκομίζει και επικαλείται, είναι νόμιμα συνεστημένος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό, κατά το προσκομισθέν κατ' επίκληση από 12.12.2022, κωδικοποιημένο καταστατικό του, τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναλυτικά αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, που είναι δημιουργοί και δη συνθέτες και στιχουργοί, καθώς και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών, ως επίσης και εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχοι πνευματικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων, οι οποίοι και περιέχονται στην από 20-11-2023 Δήλωση αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 Ν. 4481/2017, η οποία επίσης προσκομίζεται. Τα εν λόγω μέλη του του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητάς του, του έχουν μεταβιβάσει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο (βλ. προσκομιζόμενο πίνακα μελών και συμβάσεις εκπροσώπησης). Πέραν αυτών, ως προκύπτει και από το προσκομισθέν απόσπασμα από τον ιστότοπο του ενάγοντος, όπου αναρτήθηκαν επίσημα, ως είναι υποχρεωτικό εκ του Ν. 4481/2017, το ενάγον έχει καταρτίσει συμβάσεις εκπροσώπησης και με αλλοδαπούς φορείς-Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ) για την προστασία και διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των μελών τους/ξένων δικαιούχων και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει αυτών των συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης. Κατά τα παραπάνω, αποδείχθηκε ότι νομιμοποιείται ενεργητικά, ευθέως εκ του νόμου και από τον καταστατικό του σκοπό με την έγγραφη δήλωσή του, ότι είναι εξουσιοδοτημένος από τους αναφερόμενους στην αγωγή αναλυτικά, δικαιούχους δημιουργούς αναφορικά με τα έργα τους, ώστε να χορηγεί άδειες εκτέλεσης αυτών και να εισπράττει τα αναλογούντα ποσά αμοιβών για τα πνευματικά δικαιώματα των μελών του, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο απόσπασμα αμοιβολογίου, το οποίο έχει κοινοποιηθεί και αναρτηθεί νομίμως τόσο στις ιστοσελίδες του

ενάγοντος όσο και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, απορριπτόμενου του αντίθετου ισχυρισμού του εναγόμενου περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος στην άσκηση της κρινομένης αγωγής. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμον ευθύνη της λειτουργίας της ατομικής επιχειρήσεως του υγειονομικού ενδιαφέροντος ψυχαγωγίας, ήτοι του μπαρ με το διακριτικό τίτλο «██████████» που λειτουργεί στα Ηρακλείου, οδός ██████████ 117, επιφάνειας 250 τ.μ. Πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο μπαρ το οποίο λειτουργεί από τις 19:00 το απόγευμα μέχρι τις 4:00 πρωινές ώρες (ΣΧΕΤ. 14/σελ. 5), με προσεγμένη και επιμελή διακόσμηση, με τηλεοράσεις τοποθετημένες κατά μήκος του μπαρ, ενώ επιπλέον διαθέτει και προτζέκτορα όπου προβάλλει τα μουσικά βίντεο σε μεγάλο πανί, όπως εμφανίζεται από τις δημοσίως αναρτημένες φωτογραφίες (ΣΧΕΤ. 14), και απευθύνεται στην νεολαία του εξωτερικού (Αγγλοι, Γερμανοί κλπ) που έρχεται να διασκεδάσει μέχρι πρωίας με τα ακούσματα αποκλειστικά και μόνο ξένης μουσικής, όπως συνομολογεί ο εναγόμενος στις προτάσεις του και γι' αυτό δεν χρησιμοποιεί καν ελληνικά τραγούδια. Ειδικότερα το μπαρ φημίζεται για την ξένη μουσική του και μάλιστα για την HOUSE MUSIC και για τους περιζήτητους DJs που χρησιμοποιεί (βλ. ΣΧΕΤ. 14/σελ. 3-4, 7, σύμφωνα με την οποία: «Το Zoo bar είναι ένας χώρος αφιερωμένος στο να σας προσφέρει τον αληθινό, γνήσιο ήχο της House Music, που κυμαίνεται από DEEP - TECH-PROGRESSIVE- EDM. Όλα μιξάρονται LIVE από τον resident I | ο οποίος έχει χτίσει τη φήμη στην πρώτη του σεζόν ως ένας από τους πιο περιζήτητους Djs των Μαλίων») και ΣΧΕΤ. 30). Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος στα πλαίσια λειτουργίας της ως άνω επιχείρησής του εκτελούσε από 1-5-2018 έως και 31-10-2022 τουλάχιστον συστηματικά και επί καθημερινής βάσεως δια των νομίμων εκπροσώπων, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων του εντός του καταστήματός του δημόσια μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος, με μεικτή χρήση μουσικής, ήτοι και με μηχανικά μέσα αναπαραγωγής μουσικής, αλλά και με χρήση φυσικού προσώπου – Disc Jockey, χωρίς προηγουμένως να έχει εφοδιαστεί με την απαιτούμενη εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια για δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων που αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία των αναφερόμενων

μελών του ενάγοντος και χωρίς να έχει καταβάλλει σε αυτόν το προβλεπόμενο από το άρθρο 23 του ν. 4481/2017 οικονομικό αντάλλαγμα. Τούτο αποδεικνύεται από τον δειγματοληπτικό έλεγχο που πραγματοποίησε ο εξουσιοδοτημένος υπάλληλος του ενάγοντος ονόματι στις 14-6-2022, ημέρα Τρίτη και μεταξύ των ωρών 00:00'π.μ. και 01:00 π.μ., σύμφωνα με την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από 14-6-2022 σχετική απόδειξη ταμειακής μηχανής που εξέδωσε ο εναγόμενος διαρκούντος του ελέγχου. Ειδικότερα έκανε χρήση των εξής παρακάτω δειγματοληπτικών αναφερόμενων μουσικών έργων με σκοπό την δημιουργία χρήσιμης και ωφέλιμης για τον χώρο της επιχείρησής του ατμόσφαιρας, σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες που προσφέρει : 1) το έργο με τίτλο ENJOY THE SILENCE EWAN PEARSON του δημιουργού GORE MARTIN LEE του ομόλογου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης αλλοδαπής PRS, 2) το έργο με τίτλο READY OR NOT των δημιουργών BELL THOMAS RANDOLPH, HILL LAURYN N, JEAN NEL WYCLEF, MICHEL SAMUEL PRAKAZREL, HART WILLIAM ALEXANDER, RYAN ROMA SHANE, BRENNAN EITHNE PATRICIA, RYAN NICHOLAS DOMINICK των ομόλογων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αλλοδαπή BMI, ASCAP, ASCAP, ASCAP, BMI, PRS, PRS, PRS αντίστοιχα, 3) το έργο με τίτλο I MISS U των δημιουργών LOWE CASS, WROLDSEN INA CHRISTINE, BENNETT JANEE, TRONSMOEN OLAV, LAM TIMUCIN KWONG WAH των ομόλογων οργανισμών PRS, PRS, TONO, PRS αντίστοιχα, 4) το έργο με τίτλο COMIN HOME BABY των δημιουργών DDOROUGH ROBERT LROD και TUCKER BEN των ομόλογων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αλλοδαπής BMI και PRS, 5) το έργο με τίτλο REALLY LOVE των δημιουργών OMER MUSTAFA ARMANDO IBRAHIM, MURRAY JAMES TERENCE, NWOHIA EUGENE, LIVINGSTON MICHAEL ASHLEY, NEWMAN PAUL ANGUS, WICKHAM STEVE RICARDO, NWOHIA RONALD MARK, OLATUNJI OLAJIDE, DAVID CRAIG ASHLEY, EMENIKE UZOECHI OSISIOMA, KABBA AMINATA, GALE NICHOLAS JAMES των ομόλογων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αλλοδαπής PRS, PRS, PRS, PRS, PRS, PRS, PRS, BMI, PRS, PRS, PRS, ASCAP, που ο ενάγων εγγράφως δηλώνει δια της από 20-11-2023 δήλωσής του, βάσει του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του ν.

4481/2017 ότι εκπροσωπούνται από αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων τους εκπροσωπεί στην Ελλάδα, καλύπτοντας το ρεπερτόριο τους (βλ. ένορκη εξέταση μάρτυρα απόδειξης), ενώ ο εναγόμενος δεν αντεπέδειξε ως όφειλε, την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του τελευταίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και είσπραξης αμοιβών όσο και για την δικαστική προστασία όλων των έργων πνευματικών δημιουργιών που εκπροσωπεί. Στην προκειμένη, λοιπόν περίπτωση, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος, έκανε παράνομα και υπαίτια εν γνώσει του χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος και συγκεκριμένα εκτέλεσε δημόσια στο κατάστημά του τα αναφερόμενα ως άνω δειγματοληπτικά αναφερόμενα έργα, καθιστώντας τα έτσι προσιτά στο κοινό-πελάτες του. Επομένως, ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι κάνει χρήση μουσικών έργων μόνο από συγκεκριμένη πλατφόρμα και δεν αναπαράγει τα συγκεκριμένα μουσικά έργα, που ανήκουν στο ρεπερτόριο του ενάγοντος, δεν αποδεικνύεται βάσιμος. Εξάλλου, σύμφωνα με τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) και σχετικές έγγραφες συστάσεις του προς τους καταστηματαρχες για την χρήση τηλεόρασης στα καταστήματα: «Όταν επιχειρήσεις διαθέτουν τηλεόραση (όπως εν προκειμένω) ή ραδιοφωνική εγκατάσταση υποχρεούνται να λαμβάνουν άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής από τους αρμόδιους ΟΣΔ, διότι τεκμαίρεται η χρήση εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου. Το ίδιο ισχύει ακόμη και αν οι χρήστες χρησιμοποιούν την τηλεόραση για να βλέπουν αποκλειστικά και μόνον αθλητικές εκπομπές» (βλ. το από 12-9-2017 Δελτίο τύπου του εποπτεύοντος ΟΠΙ), ενώ περαιτέρω σύμφωνα με το περιεχόμενο της προσκομιζόμενης υπ' αρ. πρωτ. 1511/15/426921/7-3-2015 εγκύκλιου του ΥπΕσ τονίζεται ότι : «η διάθεση και χρήση από τα καταστήματα τηλεόρασης ή ραδιοφωνικής εγκατάστασης (συμβατικής ή διαδικτυακής) συνιστά δημόσια εκτέλεση προστατευομένων έργων για την οποία οφείλονται δικαιώματα και στους δύο (2) προναφερόμενους οργανισμούς» (πρώην ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ).

Επίσης, ο εναγόμενος επικαλείται ότι κατά τον επίδικο χρόνο, αλλά και για τα έτη 2018-2022 η επιχείρησή του ήταν εφοδιασμένη με άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής των Μουσικών Έργων και των Ηχογραφημένων Εκτελέσεων, που ανήκουν στο ρεπερτόριο της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης ΙΚΕ για τα έτη 2022 και 2023 και της Soundreef, που εδρεύει στο Ηνωμένο Βασίλειο, για τα έτη 2021, 2020, 2019 σύμφωνα με τις προσκομιζόμενες αντίστοιχες άδειες δημόσιας εκτέλεσης μουσικής, ενώ για το έτος δε 2018, ο εναγόμενος δεν επικαλείται ούτε προσκομίζει κάποια παρόμοια βεβαίωση. Σε κάθε περίπτωση, από τις αποδείξεις αυτές, δεν αποδεικνύεται άνευ άλλου τινός, ότι τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα ο εναγόμενος δεν έκανε αναπαραγωγή μουσικών έργων και από το ρεπερτόριο του ενάγοντος, καθώς το γεγονός ότι κατέχει άδειες δημόσιας εκτέλεσης από τις ανωτέρω εταιρείες και καταβάλλει σε αυτές αμοιβές, δεν τον απαλλάσσει από την υποχρέωση του να καταβάλλει τις αμοιβές του ενάγοντος, εφόσον κάνει χρήση του προστατευόμενου και εκπροσωπούμενου από αυτόν μουσικού ρεπερτορίου (βλ. και πιστοποιητικά δημόσιας εκτέλεσης ρεπερτορίου της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης ΙΚΕ και Soundreef, που προσκομίζει ο εναγόμενος, τα οποία αναφέρουν επί λέξη : "Η παρούσα άδεια αφορά αποκλειστικά και μόνο το ρεπερτιο της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης ΙΚΕ -και αντίστοιχα της Soundreef . Για οποιαδήποτε άλλη χρήση ρεπερτορίου, που χρησιμοποιείται από ΟΣΔ ή άλλη εταιρεία, θα πρέπει ο ενδιαφερόμενος να απευθυνθεί στους τελευταίους, καθώς η παρούσα ουδόλως τον απαλλάσσει από αυτήν την υποχρέωση). Η δε προσκομιζόμενη από τον εναγόμενο βεβαίωση της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία κατά την 14-6-2022 -(ημεροχρονολογία του δειγματοληπτικού ελέγχου από τον ενάγοντα) στο κατάστημά του αναπαραγόταν από την πλατφόρμα του ένα έργο με τίτλο «Nostalgia Pop & Jazz mix 24 dj _Kotz studio», ουδόλως καταρρίπτει την αξιοπιστία του ελέγχου στην οποία προέβη ο αρμόδιος υπάλληλος του ενάγοντος και της διαπίστωσης του περί αναπαραγωγής μουσικών έργων του εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου του, καθώς η βεβαίωση αυτή αφενός είναι ανυπόγραφη, αφετέρου θα μπορούσε ο αντίδικος να έχει εισέλθει στην ιντερνετική πλατφόρμα της Καλλιτεχνικής Πολιτιστικής Ένωσης, να έχει σε

σίγαση τα αναπαραγόμενα μουσικά έργα της και σε δυνατή ακρόαση ακόμα και από τον ίδιο υπολογιστή τη μουσική του εκπροσωπούμενου από τον ενάγοντα ρεπερτορίου, λαμβανομένου υπ' όψη αφενός του γεγονότος ότι τα ποσά που αντιστοιχούν στα πνευματικά δικαιώματα των μουσικών έργων των ανωτέρω εταιρειών είναι ιδιαίτερα χαμηλά σε σχέση με των πνευματικών δημιουργών του εναγόμενου, αφετέρου οι αναφερόμενοι ερμηνευτές, παραγωγοί Μαξ Γκούζεφ, Ντέρεκ Γκλέγκ, Σαρίφ ελ Μαχντί, Εντουάντο Βερμούντεζ, Κέβιν Μακ Άνταμς, Πιερ Ρουσσώ Ρομπέρτο Αβελλανετ, Μελίσσα Μόσε που έχουν αναθέσει στην εταιρεία Soundreef ΕΠΕ την διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων τους που αναφέρονται στο παράρτημα της υπεύθυνης δήλωσης εκάστου εξ αυτών, εκτελούν μουσικά κομμάτια περιορισμένης αναγνωρισιμότητας με απλά ηχητικά μουσικά θέματα, που δεν θα μπορούσαν να καλύψουν τις απαιτήσεις των νεαρών πελατών του εναγομένου, οι οποίες άπτονται στην ένταση του ήχου της House Music, που κυμαίνεται από DEEP - TECH- PROGRESSIVE- EDM. Εξάλλου δεν δικαιολογείται η αναγκαιότητα πρόσληψης DJ – φυσικού προσώπου για την αναπαραγωγή μουσικών έργων που ενυπάρχουν κυλιόμενα σε μία ιντερνετική πλατφόρμα. Έτι περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων είχε οχλήσει τον εναγόμενο σχετικά με την υποχρέωσή του να του καταβάλει την οφειλομένη για την επίδικη χρήση των μουσικών έργων αμοιβή του χρονικού διαστήματος των επιδίκων ετών και του είχε παραδώσει με χρονολογική σειρά τα υπ'αρ. 25641/23-9-2021 και 19346/04-06-2022 Απογραφικά – Ενημερωτικά δελτία, δια των οποίων εξουσιοδοτημένος συνεργάτης του ενάγοντος, αφού επισκέφθηκε κατά τις παραπάνω ημερομηνίες το κατάστημά του εναγομένου και διαπίστωσε τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, τον ενημέρωσε για την υποχρέωση λήψεως αδείας δημόσιας εκτελέσεως μουσικής από τον Οργανισμό μας και το ύψος των καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων. Προσέτι, του είχε απευθύνει σχετικά και τις από 27-9-2021 και 6-6-2022 Επιστολές οφειλής του Τμήματος Δημόσιας Εκτελέσεως του Οργανισμού μας και τα από 27-9-2021, 8-10-2021, 21-12-2021, 29-12-2021 και 6-6-2022 μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (emails), γνωστοποιώντας του την υποχρέωση λήψεως αδείας δημόσιας εκτελέσεως μουσικής. Ο εναγόμενος ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των

ανωτέρω εγγράφων αποστέλλοντας στο ενάγον κάποια εξώδικη ή επιστολή διαμαρτυρίας, ούτε απάντησε στις έγγραφες επιστολές και στις εξώδικες οχλήσεις του, ούτε βέβαια προσέφυγε, όπως είχε δικαίωμα, στο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 56 παρ.2 Ν. 2121/1993. Εκ των ανωτέρω αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του ενάγοντος, με αποτέλεσμα τη συνέχιση της εν γνώσει του παράνομης, υπαίτιας και άνευ αδειας, δημόσιας εκτέλεσης των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων, καθ' όλη τη διάρκεια του επιδικίου χρονικού διαστήματος. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η εύλογη αμοιβή που οφείλεται για τις ομοειδείς επιχειρήσεις με αυτήν που διατηρεί ο εναγόμενος δηλαδή για μπαρ, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση disc jockey (φυσικό πρόσωπο), τα πνευματικά δικαιώματα υπολογίζονται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό και όχι σε ποσοστό επί των κερδών και εν προκειμένω σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017 καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν νομίμως αμοιβολόγιό του ενάγοντος, για καταστήματα επιφανείας 201 - 300 τ.μ. (κατηγορία Α04- με χρήση disc Jockey) και ανέρχονται στο ποσό των 193 ευρώ για κάθε μήνα λειτουργίας του μπαρ για το χρονικό διάστημα από 2018 έως και το 2021 και στο ποσό των 206 ευρώ μηνιαίως για το έτος 2022 (βλ. προσκομιζόμενα αμοιβολόγια και προσκομιζόμενες αποδείξεις συναφών επιχειρήσεων). Συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος για την καταβολή της εύλογης αμοιβής του ενάγοντος, η οποία ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 5.096 ευρώ και συγκεκριμένα : α) για το έτος 2018, ήτοι από 01-05-2018 έως 31-10-2018, το ποσό των 193,00 ευρώ μηνιαίως X 6 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, ήτοι το ποσό των 1.158,00 Ευρώ, β) για το έτος 2019, ήτοι από 01-05-2019 έως 31-10-2019, το ποσό των 193,00 ευρώ μηνιαίως X 6 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα , ήτοι το ποσό των 1.158,00 Ευρώ, γ) για το έτος 2020, ήτοι από 01-07-2020 έως 31-10-2020, το ποσό των 193,00 ευρώ μηνιαίως X 4 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, ήτοι το ποσό των 772,00 Ευρώ, δ) για το έτος 2021, ήτοι από 01-07-2020 έως 31-10-2020, το ποσό των 193,00 ευρώ μηνιαίως X 4 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, ήτοι το ποσό των 772,00 Ευρώ, και ε) για το έτος 2022, ήτοι από 01-05-2022 έως 31-

10-2022, το ποσό των 206,00 ευρώ μηνιαίως X 6 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, ήτοι το ποσό των 1.236,00 ευρώ. Η ανωτέρω ενέργεια του εναγόμενου, αποτελεί προσβολή του απολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος της εκμετάλλευσης του έργου των παραπάνω δημιουργών και συνιστά πράξη παράνομη, που οφείλεται δε υπαιτιότητα του εναγόμενου, καθόσον ο τελευταίος δε ζήτησε να λάβει την απαιτούμενη άδεια αλλά και στη συνέχεια όταν της ζητήθηκε αρνήθηκε να καταβάλλει την οφειλόμενη αμοιβή (βλ. προσκομιζόμενες επιστολές του ενάγοντος). Συνεπώς, η αποζημίωση που οφείλει να καταβάλλει ο εναγόμενος στον ενάγοντα για τους ανωτέρω λόγους, οριζόμενη στο διπλάσιο της συνήθους αμοιβής, ανέρχεται στο ποσό των 10.192 ευρώ [(1.158,00+ 1.158,00+772+772+1.236) x 2]. Εξάλλου, ο ενάγων, ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας εννόμων αγαθών, μπορεί, όπως προαναφέρθηκε, να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη, αφού από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια) προσβλήθηκε η επαγγελματική του υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές, ως εταιρίας διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Ως εκ τούτου, δικαιούται εύλογη χρηματική ικανοποίηση, το ύψος της οποίας, λαμβανομένων υπόψιν του συνόλου των περιστατικών, ήτοι της φύσης και του είδους της προσβολής του ενάγοντος, του βαθμού του πταίσματος που συντρέχει στο πρόσωπο του εναγόμενου, και της περιουσιακής κατάστασης των μερών με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, ορίζεται στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200 ευρώ). Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω, και απορριπτομένης ως νόμω αβάσιμης της προσταθείσας από τον εναγόμενο ένστασης καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, καθώς τα περιστατικά που αναφέρει για τη θεμελίωσή της αποτελούν άρνηση της αγωγής (ΕφΑθ 2187/2008, Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος), πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 10.392 ευρώ (10.192+200) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Επιπροσθέτως, το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό, κυρίως εξαιτίας της αδικοπρακτικής ευθύνης του εναγομένου και καθόσον κρίνεται ότι συντρέχουν

εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι και η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Τέλος, ο εναγόμενος, λόγω της ήττας του, θα πρέπει να καταδικασθεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ανάλογα με την έκταση της ήττας του (άρθρα 176, 178, 189 και 190 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των δέκα χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα δύο ευρώ (10.392 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη κατά το ποσό των 4.000 ευρώ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων είκοσι ευρώ (450 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο την 16/8/2024 απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων, παρουσία της Γραμματέως της έδρας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από
..... Ειρηνοδίκη επειδή

..... Γραμματέως κωλύεται

ΗΡΑΚΛΕΙΟ: 16/8/2024

12,5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. /2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου

(Τακτική Διαδικασία)
